

Rapport

Datum: 27 april 2006

Rapportnummer: 2006/168

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) de achterstand van de door hem verschuldigde kinderalimentatie (herhaaldelijk) niet juist heeft berekend.

Ook klaagt verzoeker erover dat het LBIO beslag heeft gelegd op zijn uitkering.

Beoordeling

Algemeen

1. Uit het huwelijk van verzoeker en mevrouw S. zijn drie kinderen geboren. Bij beschikking van 26 april 2000 heeft de rechtbank Zwolle/Lelystad de echtscheiding tussen verzoeker en mevrouw S. uitgesproken. In een beschikking van 16 november 2000 is bepaald dat verzoeker *f* 308,67 per kind per maand aan kinderalimentatie moest betalen aan mevrouw S. Hierbij werd bepaald dat de door verzoeker te betalen kinderalimentatie eerst op 1 januari 2002 van rechtswege zou worden verhoogd met het dan ingaande wettelijke indexeringspercentage.

2. Op 3 april 2003 verzocht verzoeker de rechtbank de kinderalimentatie op nihil te stellen of te verlagen, aangezien hij door een wijziging in zijn financiële situatie niet langer in staat zou zijn de bijdrage te voldoen. De rechtbank heeft dit verzoek bij beschikking van 18 november 2003 afgewezen.

3. Bij brief van 24 maart 2004 verzocht de advocaat van mevrouw S. het LBIO de inning van de kinderalimentatie over te nemen. De advocaat schreef hierbij dat verzoeker de betaling van de kinderalimentatie met ingang van juli 2003 had stopgezet. Per 1 september 2003 bedroeg zijn achterstand € 1.370,07. Via een incassobureau annex deurwaarderskantoor was van deze betalingsachterstand slechts € 500 ontvangen. Verder had mevrouw S. € 226,63 rechtstreeks ontvangen. Volgens de advocaat bedroeg de achterstand op dat moment € 643,44 + de maandtermijnen vanaf oktober 2003.

Het LBIO zond op 8 april 2004 een informatiebrochure met een aanvraagformulier aan de advocaat van mevrouw S. Pas als het volledig ingevulde aanvraagformulier, met daarbij gevoegd de originele beschikking van de rechtbank waarin de kinderalimentatie was vastgesteld, door het LBIO was ontvangen kon de inning worden overgenomen.

Op 19 april 2004 stuurde mevrouw S. het LBIO het ingevulde aanvraagformulier en de originele beschikking. Mevrouw S. vermeldde hierbij dat tot en met juni 2003 de volledige kinderalimentatie was betaald. Hierna had verzoeker zijn betalingen stopgezet. Sinds juli 2003 had mevrouw S., onder andere met hulp van een deurwaarder, € 676,63 ontvangen. Het ging hierbij om achterstallige kinderalimentatie over de maanden juli en augustus

2003.

4. Het LBIO schreef verzoeker op 21 april 2004 aan om binnen 21 dagen aan te tonen dat er geen achterstand bestond met betrekking tot de betaling van de kinderalimentatie. Ook informeerde het LBIO verzoeker over de gevolgen indien hij niet tijdig zou aantonen dat er geen sprake was van een betalingsachterstand. Volgens het LBIO bedroeg de achterstand op dat moment € 3.246,34 (oktober t/m december 2003: driemaal € 456,66; plus januari t/m april 2004: viermaal € 468,09).

In reactie hierop schreef verzoeker het LBIO dat hij wel degelijk kinderalimentatie had betaald, zij het niet het volledige bedrag. Omdat hij geen werk meer had maar een uitkering, had hij met mevrouw S. afgesproken om per 1 januari 2004 € 100 aan haar te betalen. Verder wees verzoeker erop dat de bedragen van € 100 die hij aan deurwaarder B. had overgemaakt, ook bestemd waren voor mevrouw S. Bij zijn brief aan het LBIO voegde verzoeker printdocumenten van elektronisch bankieren. Op deze documenten stond vermeld dat hij op 3 september 2003 € 226,63 had overgemaakt aan mevrouw S., en zowel op 7 als op 25 maart 2004 € 100. Verder had hij in de periode van 1 oktober 2003 tot 1 maart 2004 vijfmaal een bedrag van € 100 overgemaakt aan deurwaarder B.

5. Bij brief van 1 juli 2004 liet het LBIO verzoeker weten dat indien hij met mevrouw S. een lager alimentatiebedrag had afgesproken, hij dit moest aantonen door middel van een door S. ondertekende verklaring. Als verzoeker niet een dergelijke verklaring kon overleggen, was het LBIO verplicht het in de beschikking van de rechtbank genoemde bedrag aan te houden. Ook berichtte het LBIO verzoeker dat zijn betalingen aan deurwaarder B. waren bestemd ter aflossing van een vóór oktober 2003 ontstane betalingsachterstand. De betreffende betalingen konden dan ook niet worden aangemerkt als bijdrage in de vanaf 1 oktober 2003 verschuldigde kinderalimentatie. Inmiddels bedroeg de betalingsachterstand volgens het LBIO € 4.446,61 (oktober t/m december 2003: driemaal € 456,66; plus januari t/m juli 2004: zevenmaal € 468,09; min twee rechtstreeks aan S. voldane betalingen van € 100 elk). Als verzoeker niet alsnog binnen twee weken zou aantonen dat er geen sprake was van een betalingsachterstand, zou het LBIO de inning overnemen. Tot slot wees het LBIO verzoeker erop dat slechts bankafschriften of kwitanties als betalingsbewijs konden dienen.

6. In reactie op deze brief meldde verzoeker op 5 juli 2004 telefonisch aan een medewerker van het LBIO dat hij aan internetbankieren deed en geen bankafschriften had. Ook deelde hij mee dat hij tot 31 juli 2004 op vakantie ging. De betreffende medewerker van het LBIO deelde verzoeker hierop mee dat hij zijn bank om bankafschriften kon vragen en dat hij deze uiterlijk in de eerste week van augustus 2004 moest opsturen.

Op 1 augustus 2004 schreef verzoeker het LBIO dat mevrouw S. weigerde de volgens hem bestaande afspraak om de alimentatie tot € 100 per maand te beperken te bevestigen. Verder schreef verzoeker dat de vijfmaal € 100 die hij sinds oktober 2003 aan

deurwaarder B. had betaald, moesten worden gezien als betalingen voor de maanden waarin deze bedragen waren overgemaakt, en niet als bijdrage in de vóór oktober 2003 verschuldigde kinderalimentatie. Ook stelde verzoeker dat hij door de moeizame verstandhouding met mevrouw S. en het feit dat hij van haar de kinderen niet of nauwelijks mocht zien, zwaar overspannen was geraakt en depressief was geworden. Als gevolg hiervan was hij zijn baan kwijtgeraakt, stond zijn huidige relatie ernstig onder druk en zag hij het niet meer zitten, aldus verzoeker.

Bij zijn brief voegde verzoeker bankafschriften waarop de hiervoor onder 4. vermelde betalingen aan mevrouw S. en deurwaarder B. stonden vermeld. Ook stonden op deze bankafschriften andere betalingen vermeld van € 100 elk aan mevrouw S.; deze betalingen hadden plaatsgevonden op 8 mei, 1 juni en 2 juli 2004. Verder voegde verzoeker bij zijn brief een aan hem gericht schrijven van deurwaarder B. van 19 december 2003 waarin onder meer stond vermeld "(...) verzoek ik u mij één dezer dagen opgave te doen van uw inkomsten en uitgaven, en daarbij een kopie te voegen van uw uitkeringsoverzicht. Dan kan mijn opdrachtgever aan de hand daarvan beslissen of u voorlopig kunt volstaan met uw maandelijkse aflossing van € 100."

7. Het LBIO deelde verzoeker vervolgens op 23 augustus 2004 schriftelijk mee dat hij onvoldoende had aangetoond dat hij de verschuldigde bijdrage aan mevrouw S. had betaald. Om die reden nam het LBIO de incasso van de kinderalimentatie over. Als gevolg hiervan was verzoeker in het vervolg 10% opslagkosten verschuldigd, waardoor de lopende maandelijkse alimentatieverplichting € 514,90 bedroeg. De betalingsachterstand was inmiddels opgelopen tot € 4.614,70 aan alimentatie plus € 461,47 aan opslag, in totaal € 5.076,17. Verzoeker werd met klem verzocht om laatstgenoemd bedrag per omgaande over te maken aan het LBIO. Indien betaling ineens niet mogelijk was, kon het LBIO vooralsnog akkoord gaan met een betalingsregeling van € 1.030 per maand, onder het voorbehoud dat mevrouw S. hiertegen geen bezwaar zou aantekenen. Ook wees het LBIO verzoeker erop dat indien binnen 10 dagen geen betaling (ad € 1.030) van hem zou worden ontvangen, het LBIO zonder verdere aankondiging zou overgaan tot incassomaatregelen.

8. Verzoeker stuurde vervolgens op 7 september 2004 nogmaals zijn brief van 1 augustus 2004 en de daarbij behorende bijlagen (zie hiervoor, onder 6.) aan het LBIO.

Naar aanleiding hiervan berichtte het LBIO verzoeker bij brief van 9 september 2004 wederom dat de door verzoeker aan deurwaarder B. gedane betalingen betrekking hadden op een betalingsachterstand die vóór oktober 2003 was opgebouwd, waardoor deze betalingen niet konden worden aangemerkt als betalingen van de vanaf 1 oktober 2003 verschuldigde bijdrage. Ook wees het LBIO verzoeker erop dat alleen de rechter - en dus niet het LBIO - de hoogte van de kinderalimentatie kon herzien. Tot het moment waarop de rechter uitspraak deed op een door verzoeker bij de rechtbank in te dienen wijzigingsverzoek, moest verzoeker de eerder door de rechter vastgestelde

kinderalimentatie blijven voldoen. Als verzoeker het LBIO een kopie van een dergelijk wijzigingsverzoek toestuurde, zou mevrouw S. worden benaderd met de vraag of het LBIO de zaak tijdelijk moest opschorten, aldus het LBIO. Als mevrouw S. hier niet of afwijzend op zou antwoorden, zou het LBIO de inning moeten overnemen.

9. Bij brief van 13 oktober 2004 liet verzoekers advocaat het LBIO weten op korte termijn een verzoekschrift tot wijziging of nihilstelling van de alimentatie (met terugwerkende kracht vanaf 23 december 2003) te zullen indienen. Aangezien verzoeker moest rondkomen van een WAO-uitkering van € 1.558,70 bruto per maand kon hij de € 100 die hij tot op dat moment per maand betaalde, niet meer voldoen. Het LBIO werd dan ook verzocht de betalingsverplichting van verzoeker op te schorten.

Het LBIO legde het verzoek om opschorting op 18 oktober 2004 aan mevrouw S. voor. Verzoeker werd hier bij brief van gelijke post van op de hoogte gesteld. Ook werd verzoeker erop gewezen dat opschorting alleen mogelijk was als mevrouw S. hiermee instemde. Voorlopig werd het inningstraject dan ook voortgezet, aldus het LBIO.

Op 25 oktober 2004 ontving het LBIO de mededeling van mevrouw S. dat zij geen toestemming gaf om de inning van de kinderalimentatie op te schorten tot de rechtbank had beslist op het verzoekschrift om vermindering of nihilstelling van de kinderalimentatie. Verzoeker werd bij brief van 27 oktober 2004 op de hoogte gesteld van deze beslissing van mevrouw S. Het inningstraject werd voortgezet, aldus het LBIO.

10. Op 24 maart 2005 legde het LBIO beslag op verzoekers WAO-uitkering. Volgens het LBIO bedroeg de betalingsachterstand op dat moment € 13.026,67 aan kinderalimentatie, vermeerderd met 10% opslagkosten. De overbetekening van het beslag aan verzoeker geschiedde bij brief van 6 april 2005. Als gevolg van de beslaglegging zou maandelijks een bedrag van € 561,80 worden ingehouden op verzoekers WAO-uitkering en afgedragen aan het LBIO.

Op 8 april 2005 meldde verzoeker telefonisch bij het LBIO dat het LBIO foutieve berekeningen hanteerde. In april 2004 was de betalingsachterstand berekend op € 3.200,64, in juli 2004 op € 4.416,61 en in september 2004 op € 11.217,26. Dit kon niet kloppen, aldus verzoeker, die tevens stelde dat een te hoog bedrag werd ingehouden op zijn WAO-uitkering. Door de beslaglegging kon hij zijn vaste lasten niet meer voldoen.

Naar aanleiding van dit telefoongesprek verzocht het LBIO verzoeker nog dezelfde dag schriftelijk om bewijsstukken betreffende de hoogte van zijn WAO-uitkering, zijn vaste lasten en zijn gezinssituatie over te leggen.

11. Op 11 april 2005 ontving het LBIO een brief van verzoeker. In deze brief schreef verzoeker dat hij diverse keren had doorgegeven dat het in te vorderen bedrag niet klopte, en dat hij ook herhaaldelijk had verzocht een juiste berekening te maken. Verder verzocht

hij om de invordering op te schorten tot de rechtbank uitspraak had gedaan op zijn verzoek om wijziging of nihilstelling van de kinderalimentatie. Bij zijn brief voegde verzoeker bewijsstukken betreffende zijn vaste lasten.

In reactie op deze brief schreef het LBIO verzoeker op 13 april 2005 dat volgens de bij het LBIO bekend zijnde gegevens de betalingsachterstand op een juiste grondslag was berekend. Wel was het eventueel mogelijk het beslag te verlagen als verzoeker de in de brief van 8 april 2005 genoemde gegevens zou opsturen. Blijkens een saldoverklaring van 13 april 2004 bedroeg de betalingsachterstand € 14.329,38, waarvan € 550,82 was ontvangen via de beslaglegging op verzoekers WAO-uitkering.

12. Bij brief van 14 april 2005 wees verzoeker het LBIO erop dat de inning door het LBIO slechts betrekking mocht hebben op de kinderalimentatie die verzoeker verschuldigd was

vanaf zes maanden vóór de datum dat mevrouw S. het LBIO had ingeschakeld. Dit hield in dat het LBIO slechts kinderalimentatie mocht innen die verzoeker vanaf oktober 2003 verschuldigd was. De betalingsachterstand bedroeg dan ook niet € 14.329,38 maar € 9.247,53, aldus verzoeker. Verder had het LBIO de door verzoeker gedane betalingen ten bedrage van € 1.300 niet meegenomen in de berekeningen. Na verrekening was het juiste bedrag aan openstaande kinderalimentatie dan ook € 7.947,53, aldus verzoeker. Nu het LBIO voor een te hoog bedrag beslag had gelegd was dit beslag onrechtmatig en diende het reeds via beslaglegging ingehouden bedrag van € 550,82 aan hem teruggestort te worden, zo stelde verzoeker.

Bij zijn brief voegde verzoeker nadere bewijsstukken betreffende zijn vaste lasten, zijn gezinssituatie en zijn betalingen aan mevrouw S. en deurwaarder B.

13. Het LBIO schreef verzoeker op 21 april 2005 dat de betalingsachterstand op een juiste grondslag berustte. Zoals al eerder aan verzoeker was meegedeeld, hadden zijn betalingen aan deurwaarder B. betrekking op de betalingsachterstand van de vóór oktober 2003 verschuldigde kinderalimentatie. Verder schreef het LBIO dat naar aanleiding van hetgeen tijdens het telefoongesprek met verzoeker op 8 april 2005 was besproken, de betalingsachterstand was gecorrigeerd. Bij de brief van het LBIO was een nieuwe saldoverklaring gevoegd. Blijkens deze saldoverklaring was er een betalingsachterstand van € 9.738,67, waarvan € 550,82 was ontvangen via de beslaglegging op verzoekers WAO-uitkering.

14. Verzoeker stuurde op 26 april 2005 nogmaals kopieën van zijn bankafschriften aan het LBIO. In de begeleidende brief schreef hij dat hij vanaf het begin bij het LBIO had gemeld dat de berekeningen van de betalingsachterstand niet klopten, maar dat hier steeds negatief op was gereageerd. Pas in de laatste brief van het LBIO was een aangepaste berekening gehanteerd, zonder dat er excuses waren gemaakt voor de eerdere fouten. Verzoeker verzocht nogmaals de € 550,82 die via beslaglegging op zijn WAO-uitkering

was ingehouden aan hem terug te storten.

15. Omdat verzoeker het niet eens was met de handelwijze van het LBIO in deze zaak, wendde hij zich op 28 april 2005 tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van de berekening van de achterstand van de door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) de achterstand van de door hem verschuldigde kinderalimentatie (herhaaldelijk) niet juist heeft berekend.

2. Het LBIO heeft laten weten de klacht op dit punt gegrond te achten, voorzover het de achterstandsberekening betreft in de correspondentie ná 23 augustus 2004. In deze correspondentie was - naast de betalingsachterstand vanaf oktober 2003, waarvoor het LBIO was ingeschakeld - ten onrechte tevens de initiële achterstand tot oktober 2003 opgevoerd. Pas naar aanleiding van verzoekers brief van 14 april 2005 had het LBIO deze fout hersteld door verzoeker op 21 april 2005 een brief te sturen met een aangepaste berekening, zonder dat de fout met zoveel woorden werd erkend.

In haar reactie gaf het LBIO aan te betreuren dat pas in april 2005 was ontdekt dat in de aan verzoeker gerichte correspondentie sinds augustus 2004 sprake was van een foutieve berekening van verzoekers betalingsachterstand. De betreffende medewerker zou worden gewezen op het effect van de fout, aldus het LBIO.

3. In reactie hierop heeft verzoeker meegedeeld dat hij het LBIO er destijds diverse keren op had gewezen dat van een foutieve berekening werd uitgegaan, maar dat het LBIO desondanks aan deze foutieve berekening had vastgehouden. Ook schreef verzoeker van mening te zijn dat de door hem aan deurwaarder B. overgemaakte bedragen moesten worden meegenomen in de berekening, aangezien hij deze betalingen was overeengekomen met mevrouw S.

4. In antwoord op een telefonische vraag van een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman heeft het LBIO bij e-mailbericht van 6 januari 2006 het volgende laten weten. Naast de berekeningen in de correspondentie ná 23 augustus 2004, klopte ook de berekening van de betalingsachterstand in de brief aan verzoeker van 21 april 2004 - zijnde de eerste brief van het LBIO aan verzoeker - niet. Viermaal € 468,09 is namelijk niet (zoals het LBIO in de brief had vermeld) € 1876,36 maar € 1872,36. Door deze foutieve vermenigvuldiging was ook de totale betalingsachterstand zoals het LBIO deze in de betreffende brief had vermeld onjuist: er stond € 3.246,34 vermeld, terwijl dit € 3.242,34 had moeten zijn.

Beoordeling

5. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit brengt met zich mee dat het LBIO aan de hand van de door alimentatiegerechtigden en betalingsplichtigen verstrekte informatie een juiste berekening dienen te maken van een eventuele betalingsachterstand, en dat deze berekening correct moet worden weergegeven in correspondentie aan de betrokkenen.

6. Zoals het LBIO heeft toegegeven, is de betalingsachterstand van de door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie herhaaldelijk onjuist berekend. Zo staat als gevolg van een vermenigvuldigingsfout in de brief aan verzoeker van 21 april 2004 een verkeerd bedrag vermeld als betalingsachterstand, en is in de correspondentie ná 23 augustus 2004 - naast de betalingsachterstand vanaf oktober 2003, waarvoor het LBIO was ingeschakeld - ten onrechte tevens de initiële achterstand tot oktober 2003 opgevoerd. Het LBIO heeft hiermee gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de beslaglegging op verzoekers uitkering

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat het LBIO beslag heeft gelegd op zijn WAO-uitkering.

2. Het LBIO acht de klacht op dit punt niet gegrond. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft het LBIO aangevoerd dat mevrouw S. het LBIO op wettelijke gronden had verzocht zorg te dragen voor de invordering van de aan haar verschuldigde bedragen. Verzoeker was op de voorgeschreven wijze in kennis gesteld van dit verzoek, en de in de betreffende correspondentie aangegeven bedragen waren destijds correct. Omdat aanzuivering van deze correct berekende betalingsachterstand uitbleef, had het LBIO de incasso terecht overgenomen. Toen verzoeker vervolgens bleef weigeren aan zijn betalingsverplichting te voldoen, had het LBIO besloten de gelden via invorderingsmaatregelen van verzoeker te incasseren. Dat in de correspondentie van het LBIO ná 23 augustus 2004 sprake was van een foutieve berekening van de betalingsachterstand, nam niet weg dat het door het LBIO bewandelde pad het juiste was. Ook wanneer er geen vergissing was gemaakt bij de berekening van de betalingsachterstand, had er immers een aanzienlijke achterstand bestaan op het moment dat was besloten over te gaan tot loonbeslag. Verder was de beslagvrije voet van € 517,44 wettelijk bepaald, en was verzoeker geïnformeerd over de mogelijkheid de beslagvrije voet te verhogen.

Tot slot deelde het LBIO mee dat er inmiddels uitspraak was gedaan op het verzoek tot wijziging van de hoogte van de alimentatieverplichting. Met ingang van 1 januari 2005 was de bijdrage verlaagd naar € 35 per kind per maand. Per brief van 9 juni 2005 was

verzoeker bericht dat na verwerking van de beschikking nog een achterstand resteerde tot en met juni 2005 van € 6.173,23 en dat het LBIO om die reden de invordering zou voortzetten.

3. In reactie hierop heeft verzoeker naar voren gebracht dat hij het door het LBIO via beslaglegging ingehouden bedrag van € 550 per maand te hoog vond, aangezien zijn uitkering ongeveer € 1.090 netto per maand bedroeg. Verder wees verzoeker erop dat hem vooraf nooit is kenbaar gemaakt dat er beslag zou worden gelegd. Pas op 8 april 2005 ontving hij de brief van het LBIO van 6 april 2005 waarin hem werd meegedeeld dat er maandelijks een bedrag van € 561,80 zou worden ingehouden op zijn WAO-uitkering en afgedragen aan het LBIO, terwijl op zijn uitkeringsstaat van 5 april 2005 al stond vermeld dat er € 550 werd ingehouden. Ook schreef verzoeker dat hij natuurlijk weet dat hij alimentatie moet betalen. Door een ernstig ongeluk had hij echter langere tijd niet kunnen werken waardoor zijn inkomen drastisch was gedaald. Het was dan ook puur uit noodzaak dat hij tijdelijk niet aan zijn alimentatieverplichting kon voldoen.

Beoordeling

4. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit brengt met zich mee dat het LBIO ter incasso van kinderalimentatie slechts beslag mag leggen op iemands loon of uitkering, als de betalingsplichtige in gebreke is gebleven om aan te tonen dat er geen sprake is van een betalingsachterstand, en als de betalingsplichtige ondanks herhaalde aanmaningen door het LBIO niet de volledige betalingsachterstand heeft voldaan.

5. Voor de beoordeling van de klacht moet allereerst worden vastgesteld of het LBIO de inning van de kinderalimentatie op 23 augustus 2004 terecht heeft overgenomen. Hierbij wordt getoetst aan hetgeen staat vermeld in artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond).

Gezien de door mevrouw S. verstrekte informatie was aannemelijk dat er sprake was van een betalingsachterstand. Nu verzoeker - ondanks dat hij hiertoe herhaaldelijk in de gelegenheid was gesteld - niet had aangetoond dat er geen sprake was van een betalingsachterstand, mocht het LBIO op grond van eerdergenoemd wetsartikel de inning overnemen. Hierbij is van belang dat de berekening van de betalingsachterstand in de brief van het LBIO van 23 augustus 2004 juist was. Aangezien verzoeker niet kon aantonen dat mevrouw S. had ingestemd met een maandelijks alimentatiebedrag van € 100, was hij immers maandelijks het bedrag verschuldigd zoals dit door de rechtbank Zwolle/Lelystad was bepaald in de beschikking van 16 november 2000. Verder heeft het LBIO de door verzoeker gedane betalingen aan deurwaarder B. terecht aangemerkt als aflossing van de

betalingsachterstand van de kinderalimentatie die verzoeker vóór 1 oktober 2003 had opgebouwd.

6. Voorts wordt opgemerkt dat het LBIO terecht heeft geweigerd om naar aanleiding van verzoekers bij de rechtbank ingediende verzoekschrift om wijziging of nihilstelling van de kinderalimentatie de inning van de kinderalimentatie op te schorten, aangezien mevrouw S. geen toestemming gaf voor een opschorting van de inning.

7. Toen verzoeker vervolgens nog steeds verzuimde aan zijn betalingsverplichting te voldoen, mocht het LBIO verdergaande maatregelen treffen. Terecht is hierbij gekozen voor een beslaglegging op verzoekers WAO-uitkering. Het feit dat aanvankelijk door een onzorgvuldige berekening van het LBIO voor een te hoog bedrag beslag is gelegd, brengt niet met zich mee dat de beslaglegging moet worden afgekeurd. Ook is niet gebleken dat het LBIO - uitgaande van de gegevens die het op dat moment ter beschikking had - een onjuiste beslagvrije voet heeft gehanteerd bij de beslaglegging.

Al met al is de Nationale ombudsman van oordeel dat het LBIO niet in strijd met het evenredigheidsvereiste heeft gehandeld door beslag te leggen op verzoekers WAO-uitkering.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda is:

- gegrond ten aanzien van de berekening van de achterstand van de door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie, wegens strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.
- niet gegrond ten aanzien van de beslaglegging op verzoekers WAO-uitkering.

Onderzoek

Op 28 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te H, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Na ontvangst van de reactie van het LBIO werd verzoeker in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. Verzoeker maakte gebruik van deze gelegenheid. Hierna werden nog enkele aanvullende

stukken ontvangen van het LBIO.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 28 april 2005, brief met bijlagen van verzoeker van 10 mei 2005 en brief met bijlage van verzoeker van 18 juni 2005.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 11 juli 2005

Standpunt van het LBIO van 8 augustus 2005.

Kopie van het zaaksdossier van het LBIO, ontvangen op 18 augustus 2005.

Brief van verzoeker met bijlagen van 27 september 2005.

Kopie van stukken uit het zaaksdossier van het LBIO, ontvangen op 28 oktober 2005 en 17 januari 2006.

E-mailbericht van het LBIO van 6 januari 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

(...)

8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

(...)

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel

lopende rente.

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald. Indien uitbetaling plaatsvindt aan een gemeente als rechthebbende, wordt op de aan het Bureau uitgekeerde gelden een door Onze Minister van Justitie te bepalen deel in mindering gebracht ter bestrijding van de kosten welke met de invordering van de gelden zijn gemoeid.

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing."